

בתי-המשפט

1

פ 003246/07

בית משפט השלום ירושלים

תאריך: 19/03/2009

לפני כבוד השופטת אילתה זיסקינד

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נאווי עזרא

הנאשם

1

נוכחים: ב"כ המאשימה: עו"ד דקלה לוי
הנאשם וב"כ: עו"ד לאה צמל

2

3

פרוטוקול

4

5

עיקרי הכרעת הדין הוקראו לצדדים.

6

7

החלטה

1. נדחה לטיעונים לעונש ולמתן גזר דין ליום 1.7.09 בשעה 15:00.

2. המזכירות תזמין מתורגמן לערבית.

3. הנאשם מוזהר שהוא חייב להתייצב לדיון אחרת יתקיים הדיון בהעדרו.

8

9

ניתנה היום 19 במרץ, 2009 (כ"ג באדר תשס"ט) במעמד המתייצבים.

10

אילתה זיסקינד, שופטת

11

12

003246/07 פ 130 ענת יניר

בתי-המשפט

1

פ 003246/07

בית משפט השלום ירושלים

תאריך:

לפני כבוד השופטת אילתה זיסקינד

מדינת ישראל

בעניין:

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד יניב המי

נגד

נאווי עזרא

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד לאה צמל

1

2

הכרעת דין

3

4

5

הרקע וההליך

1.

הנאשם מואשם בעבירות של **השתתפות בהתפרעות ותקיפת שוטר**, בכך שביום 14.2.07 בשעה 15:00 או בסמוך לכך, באום אל חיר, ליד ישוב כרמל שבדרום הר חברון, הוא השתתף בהתקהלות אסורה במקום בו בוצעה הריסה של בניה בלתי חוקית ע"י כוחות מג"ב והמנהל האזרחי. המתקבלים נכנסו למבנה פח המיועד להריסה בעידוד הנאשם, סירבו להתפנות ממנו, ולאחר שכוחות הבטחון פרצו למבנה ופינו את המתפרעים בכוח, יידו המתפרעים אבנים לעברם, הנאשם קרא לעברם קריאות, נשכב לפני השופל והפריע לעבודתו. בהמשך כשהשופל הרס את המבנה, הוא נכנס לתוכו כשהשוטרים מורן אברהם וכפיר נתן רודפים ונכנסים אחריו לתוך מבנה הפח ההרוס למחצה, ובמהלך פינויו מהמבנה, הנאשם דחף את שני שוטרים.

15

16

ראיות המאשימה

2.

עד התביעה מורן אברהם, קצין מג"ב שפיקח על הריסת הבתים הלא חוקיים ואיבטח את כלי העבודה, העיד כי ההריסה בוצעה על סמך צו אלוף הפיקוד, בסביבות השעה 14:30, 15:00 התמקמו הכוחות מסביב לבתים כדי להרוס את המבנה האחרון, ובדרכם לשם הגיע הנאשם, שהזעיק את חבריו בטלפון, כמנהגו מהיכרותו עמו ממקרים קודמים. לכשהגיעו קבוצת 10-15 איש מטעמו, הורה להם הנאשם לעמוד או לשכב מול הטרקטור, ונשכב הוא והם מול הטרקטור, כדי למנוע ממנו להרוס את מבנה הפח האחרון, (ראה ע' 3 ש' 29-34 לפרו'). מורן, יחד עם שוטרים נוספים, פינו את הנאשם ושאר המתקבלים מהמקום בו שכבו כדי לאפשר לטרקטור להמשיך בהריסה, אך תוך כדי הפינוי, צעק הנאשם למתקבלים להמשיך להפריע לעבודת ההריסה ולזרוק אבנים וברזלים וכך הם עשו עד פינויים ע"י השוטרים (ראה ע' 5 ש' 6-8 לפרו'). הנאשם ויתר המתקבלים רצו ונכנסו לתוך מבנה הפח שיועד להריסה, אך השוטרים הוציאו אותם מהמבנה (ראה ע' 5

27

בתי-המשפט

2

בית משפט השלום ירושלים

פ 003246/07

תאריך:

לפני כבוד השופטת אילתה זיסקינד

1 שי 30-32 לפרו'). בשלב זה הנאשם חזר שוב פנימה לתוך המבנה, הקציץ כפיר נכנס אחריו
 2 ראשון לפחון כדי לתופסו, אחריו נכנס מורן, כדי להוציא את הנאשם משם, וכשהקציץ
 3 כפיר ניסה לתפוס בתוך המבנה את הנאשם במעילו ובידו ולא הצליח, הנאשם תפסו
 4 וזרקו ימינה, וכדבריו: "כפיר נגע ראשון הגיע לעזרה נאווי רצה לתפוס אותו. עזרא נאווי
 5 תפס אותו וזרק אותו ימינה" (ראה עמוד 25 שורה 3 לפרו'). בהמשך, ניסה מורן לתפוס
 6 את הנאשם, אך הנאשם דחף גם אותו ונתן לו אגרוף בפנים ולבסוף שני השוטרים תפסו
 7 את הנאשם בכוח סביר והודיעו לו שהוא עצור.

8
 9 בחקירתו הנגדית של מורן ציטטה ב"כ הנאשם מהודעתו של מורן במשטרה כדי להראות
 10 כי במשטרה הוא לא אמר כלל שהנאשם נתן לכפיר גם גם בוקס בפנים:

11
 12 "עזרא דחף את כפיר עם הידיים. דחף אותו לפח. ואחר כך אני
 13 רציתי לדחוף אותו. והוא עזרא, אתה רצית לדחוף את עזרא והוא
 14 עזרא דחף גם אותי. עזרא תפס אותי בידיים ודחף אותי לקיר
 15 מפח. לא קרה לי כלום. אני לא רוצה טיפול רפואי. וניסה לברוח
 16 החוצה מהמבנה כאשר כפיר לא הצליח לתפוס אותו בשרוול
 17 מעילו עצרתי אותו והודעת לי שהוא עצור".

18
 19 ראה: עמ' 27 שי 10 לפרו'.
 20

21 על כך השיב מורן כי הגם שלא אמר במשטרה, שהנאשם נתן לו אגרוף בפנים, הנאשם
 22 עשה כן במהלך דחיפתו את מורן (שם שי 17, 20) והנאשם בעת שתקף את השוטרים
 23 במהלך נסיונם לתפסו ולהוציאו מהמבנה, עקב כניסתו אליו ממש ברגע בו עמדו להרסו.

24
 25 כן תאר בחקירתו הנגדית בפירוט, את השתלשלות אירוע התקיפה ובמהלכה: "כפיר
 26 הראשון שהגיע לנאשם וניסה לתפסו, אך הנאשם "תפס אותו וזרק אותו ימינה" (עמ' 25
 27 שי 3-4 לפרו')... "לתוך הפחון שהוא נפל על האדמה ואני נכנסתי ישירות אחריו ונסיתי
 28 לתפוס אותו, הוא דחף גם אותי לכיוון עם הגב לכיוון הפחון..." (שם שי 9-8 לפרו'), וחזר
 29 על תשובותיו לסניגורית כי ראה את כפיר נופל "אמרתי לך את זה ארבע פעמים" (עמ' 26
 30 שי 1 לפרו'). העד שחזר על גירסתו זו פעמים רבות, נתן עדות אותנטית ואף תיאר באופן
 31 מחושי את המהלך: "...ברגע שעזרא תפס את כפיר וזרק אותו הוא פשוט הוא עמד, הוא
 32 חיפש איפה לברוח... ואז... אני באתי לתפוס אותו, הוא תפס אותי וסחף אותי לעבר
 33 הפחון" (שם שי 16-19 לפרו') ובהמשך: "ש. הוא דחף אותך שיוכל לצאת. ת. הוא לא דחף,
 34 הוא תקף אותי ברגע שהוא זרק אותי לעבר הפחון" (שם שי 24-25 לפרו').

בתי-המשפט

3

פ 003246/07

בית משפט השלום ירושלים

תאריך:

לפני כבוד השופטת אילתה זיסקינד

1 כן הבהיר בחקירתו הנגדית כי הפרעות הנאשם החלו כבר בשיחות הטלפון, בהן הזעיק
 2 למקום אנשים, ובעקבותיהן הגיעו למקום כ- 30 מתקהלים (ראה עמ' 21 ש' 1, 9 לפרו')
 3 מהם 15 שהנאשם הזעיק. בהמשך הנאשם שכב ליד הטרקטור במשך כ- 10-5 דקות
 4 (ראה עמ' 17 ש' 24-25 לפרו') בעקבותיו נשכבו גם פלסטינים תושבי המקום שהצטרפו
 5 אליו ושכבו על השביל בו עבד הטרקטור, ובכך הפריעו לעבודת הטרקטור, כשהשוטרים
 6 נאלצו להקימם ולפנותם כדי לאפשר לטרקטור להמשיך בעבודתו (ראה עמ' 28 לפרו'),
 7 ובהמשך העיד מורן כי מהבתים הסמוכים נזרקו אבנים וחפצים שונים (עמ' 28 סיפא,
 8 ועמ' 29 ש' 3, 20 לפרו').

9

4.

10 עד התביעה, קצין מג"ב כפיר נתן, שהשתתף באבטחת הריסת הבתים, העיד כי כאשר
 11 הגיעו הכוחות לצריף, הגיע גם הנאשם יחד עם צלם והחל לקרוא למקומיים להיכנס
 12 לצריף כדי שלא תתאפשר הריסתו (עמ' 35 ש' 10-8 לפרו'), אך למרות ההמולה שנוצרה
 13 בעקבות ההסתות והקריאות לכולם להיכנס למבנה, הכוחות עשו הערכת מצב והחליטו
 14 בכל זאת לבצע את הריסת המבנה, אך קודם לכך ניגשו כ- 30 שוטרים לפינוי המבנה
 15 שבתוכו כבר היו כ-20-30 פלסטינאים ושמאלנים שהגיעו למקום בעקבות טלפונים
 16 שביצע הנאשם, השוטרים הורו להם להתפנות, הסבירו להם כי שהייתם במבנה אינה
 17 חוקית, וכאשר הם סרבו להתפנות, נאלצו השוטרים להשתמש בכוח. כל שני שוטרים
 18 פינו אדם אחד, תוך כדי קריאות "בוז" של שמאלנים, כשביניהם הנאשם צועק
 19 לשוטרים "תעשו את העבודה שלכם, זאת לא העבודה שלכם, תתביישו לכם" (ראה ע'
 20 35 ש' 22 לפרו'). לאחר שפינו את המבנה, החל הטרקטור להתקרב למבנה, אך
 21 המתפרעים החלו להשליך אבנים לכיוונו (ראה ע' 35 ש' 29 לפרו'). הנאשם נשכב לפני
 22 השופל, הורה לכולם לבוא לשכב עימו, כמה מהם עשו זאת (ראה ע' 35 ש' 30 לפרו'),
 23 והשוטרים פינו גם את המתקהלים שנשכבו, תוך שהשתמשו ברימוני הלם להרתעת
 24 המתקהלים שזרקו עליהם אבנים עמ' 36 ש' 3).
 25 כשהטרקטור החל להרוס את המבנה ותוך כדי שהשוטרים חוסמים את הגישה בגופם,
 26 הצליח הנאשם לחמוק דרכם ולהיכנס לתוך הצריף. כפיר נכנס אחריו ראשון לצריף כדי
 27 להוציאו, תפס את הנאשם שהחל להתגודד עימו, אך הנאשם הדפו על הפחון, אחריו
 28 נכנס קצין המשטרה מורן כדי לסייע לכפיר, וגם אותו הדף הנאשם והפילו על הצד השני
 29 של הפחון. כשניסו השוטרים מורן וכפיר יחד להוציא את הנאשם, הוא התנגד בכוח רב
 30 ופגע בהם בידיים, עד שהם הצליחו לבסוף להוציאו יחדיו :

31 " זיהיתי את זה כמובן הכף של השופל כבר הייתה עוד שנייה יורדת
 32 על הצריף נכנסתי לבית אני הראשון שנכנסתי לכיוון הצריף על מנת
 33 להוציא אותו החוצה. הדפתי תפסתי אותו. הוא התחיל להתגודד
 34 איתי, להדוף אותי. אני נהדפתי על הפחון שהיה שמה. תוך כדי

בתי-המשפט

4

פ 003246/07

בית משפט השלום ירושלים

תאריך:

לפני כבוד השופטת אילתה זיסקינד

1 התגודדויות בידיים. לאחר מכן נכנס מורן שהוא הקצין שהיה השני
 2 שהיה איתי. נכנס גם לצריף על מנת לסייע לי. גם אותו עזרא הדף
 3 בידיים, גם הוא נפל לצד השני של הפחון. ושוב עם ניסיון להוציא
 4 אותו החוצה התנגד בכוח רב שגם פגע לנו עם ההתנגדות בידיים.
 5 שהם עפו לכל עבר.
 6 בסופו של דבר הוא בא לצאת. אני ניסיתי לתפוס אותו, הוא קצת
 7 התחמק לי. מורן הצליח בסופו של דבר לקחת החוצה מחוץ לצריף תוך
 8 כדי עדיין התנגדות שלו בתוך הצריף בהתחלה הוא בא לצאת ואז
 9 פתאום התחיל כל המשקל על הקרקע על מנת שיהיה לנו קשה
 10 להוציא אותו.
 11 הצלחנו בסופו של דבר שנינו להוציא אותו,

ראת: עי 36 שי 20-9 לפרוי.

14 כפיר העיד כי במקום היו כ-100 מתקהלים, חלקם קיללו, חלקם ירקו על השוטרים
 15 ולבסוף גם זרקו אבנים.
 16

17 בהמשך תיאר את אופן מהלך התקיפה של הנאשם:

19 "ש. עכשיו כשאתה תיאר את בעצם שנכנסת למבנה אחריו. שהיית
 20 ראשון הוא התגודד איתך. תסביר לי מה הכוונה התגודד מה הוא
 21 עשה?
 22 ת. התגודד זאת אומרת אני תפסתי אותו על מנת להוציא אותו החוצה.
 23 הוא התחיל עם הידיים להדוף אותי. אני נפילתי לכיוון הפח שכאילו
 24 כבר חצי ממנו כבר היה הרוס. שוב פעם באתי לתפוס אותו ואז עם
 25 הידיים לכיווני לכיוון הגוף שלי. ואז נכנס מורן.
 26 כב' השופטת: תגיד מי ומה. הידיים
 27 ת. הידיים של עזרא לכיוון של הגוף שלי. על מנת שאני לא אוכל
 28 לאחוז בו. זאת אומרת להתחיל להתפרע לכל כיוון ואני בסך הכל
 29 כב' השופטת: הוא התחיל להתפרע?
 30 ת. כן.
 31 ש. ואתה מה?
 32 ת. בתוך הצריף.
 33 כב' השופטת: עם הידיים אני פשוט מנסה לתרגם את מה שאתה
 34 מראה בידיים. כי הפרוטוקול צריך מילים.
 35 ת. אהה אז זה תנועות בידיים לכיוון הגוף שלי והפרצוף שלי.
 36 עו"ד צמל: הגוף גם? פרצוף. את הבוקס שכחת.
 37 ש. אמרת קודם חטפתי תסביר לבית המשפט.
 38 כב' השופטת: אבל האמת
 39 עו"ד צמל: תסביר על הבוקס שחטפת.
 40 כב' השופטת: אבל האמת שהוא מראה תנועות ידיים של אגרופים
 41 ש. נכון.
 42 ת. אני מראה תנועות ידיים שהוא מגיע, אני מגיע לבן אדם לאחוז
 43 אותו".

ראת: עמי 37 שי 29-8 לפרוי.

בתי-המשפט

5

בית משפט השלום ירושלים

פ 003246/07

לפני

כבוד השופטת אילתה זיסקינד

תאריך:

1 גם כפיר עמד על גירסתו בחקירתו הנגדית, ואציין כי לא מצאתי טעם לוויכוח הארוך
 2 של הסנגורית עמו ביחס להבדל במינוח האם כפיר נהדף או האם הועף על הפחון על ידי
 3 הנאשם (ראה עמ' 39-40 לפרו').

4
 5 עד התביעה יאיר אלביליה, רכז פיקוח של גזרת חברון ואחראי פיקוח של המנהל
 6 האזרחי באיו"ש, הסביר בעדותו כי הצווים הנמצאים בתיק הם צווי הפסקת עבודה
 7 וצווי הריסה שהוא חתום עליהם. צווי ההריסה מוצאים לאחר צוי הפסקת עבודה. הוא
 8 הגיע למקום פיסית, מסר את צווי ההריסה ולאחר מכן המתין מספר ימים, במהלכם
 9 התאפשר לבעלי/מחזיק המבנה להגיש לבית המשפט השגה, אך הם לא עשו כן (ראה
 10 עמ' 23 ש' 24-33; עמ' 55 ש' 29-32 לפרו'). משכך, הוחלט לבצע את ההריסה. העד
 11 הבהיר סיפר כי ביום האירוע אושר מקצה הריסות במרחב דרום הר חברון, כשהגיעו
 12 הכוחות למבנה שיועד להריסה, הגיעו אליו גם פעילי שמאל שהחלו להפריע לביצוע
 13 ההריסה, תוך התססת התושבים המקומיים והחל עימות בין הפעילים והתושבים מחד
 14 לבין שוטרי מג"ב מאידך. הנאשם התקשר וקרא למספר אנשים שהיו באזור להגיע
 15 למקום, ראה כיצד הנאשם אומר לשוטרים אמירות שונות, לכאורה מתגרות, לאחד
 16 החיילים שהיה ממוצא חבר העמים או סקנדינבי, הוא אמר שישמור על דרכונו כי גם
 17 את ביתו יהרסו והוא יאלץ לשוב (עמ' 62 ש' 21 לפרו') ולרב סרן אמיר מולה, קצין
 18 תשתיות דרוזי, הוא אמר שגם לכפר שלו יגיעו להרוס בתים (ראה ע' 62 ש' 26-29
 19 לפרו'). לאחר מכן התפתח עימות פיזי בין השוטרים לבין הנאשם ושאר המתקהלים, בו
 20 ביקשו השוטרים מהנאשם לעזוב את המקום, וכשהנאשם סירב הם הרחיקוהו כשהם
 21 תופסים בידיו, אולם הנאשם חזר למקום, וכשהתקרב הטרקטור, הוא רץ ונשכב לפניו
 22 וקרא למקומיים להצטרף אליו. כשהשוטרים פינו את המקומיים מהרצפה, רץ הנאשם
 23 לכיוון הצריף ושם התפתח עימות פיזי בינו לבין השוטרים, את העימות שהיה בתוך
 24 הצריף הוא לא ראה, אך ראה את הנאשם דוחף את השוטרים מחוץ לצריף (ראה ע' 63
 25 ש' 1-8 לפרו'). ולאחר מכן ראה את הנאשם בתוך הניידת עם אזיקים.

גירסת הנאשם

26
 27
 28 הנאשם טוען כי הוא פועל כנגד אלימות, לא תקף, לא זרק אבנים ולא היה אלים באף
 29 שלב באירוע, אמנם הוא צעק לשוטרים כי ההריסה אינה חוקית כיוון שהבין שלא ניתן
 30 צו הריסה ספציפי למבנה הצריף, אך הוא לא זרק אבנים או ברזלים, לא היה מעורב
 31 ביריקות, בקללות או בתקיפת שוטרים, והשוטרים שהעידו על כך שיקרו. אמנם הוא
 32 התקשר בטלפון לאנשים כדי שיגיעו למקום. חלק מהאנשים שהגיעו למקום הם תושבי

בתי-המשפט

6

בית משפט השלום ירושלים

פ 003246/07

תאריך:

לפני כבוד השופטת אילתה זיסקינד

1 האזור ולא הגיעו דרכו. להערכתו היו כ – 18 גברים פלסטינאים, בין 7-11 נשים
 2 פלסטינאיות ו - 5 ישראלים כולל אותו, אך לטענתו, לא ייתכן שבנוכחות כל כך הרבה
 3 שוטרים במקום, הוא וחבריו נהגו באלימות. הנאשם הכחיש כי תקף את השוטרים
 4 בתוך הצריף, לטענתו הוא נכנס לצריף ברגע של יאוש בנסיון לעצור את ההריסה
 5 כשהצריף כבר ממוטט לגמרי (עמ' 75 ש' 23-24 לפרו') לאחר שהחלו להרוס אותו.
 6 השוטרים נכנסו אחריו אך הוא חמק מהם ויצא מצידו השני של הצריף, בלא שתקף
 7 (שם, ש' 23-27 לפרו'), והוסיף:

8
 9 **"בניגוד למה שאמרו שאחד דחפתי לצד ימין ואחד דחפתי לצד**
 10 **שמאל. ואחד נתתי לו אגרוף. לא היה ולא נברא. גם לא יעלה על**
 11 **הדעת לא יעלה על הדעת ואני באמת, באמת הרבה חיכוכים עם**
 12 **המשטרה שמישהו ירים יד על שוטר ויישאר נקי אין כזה דבר.**
 13 **לא היה ולא יהיה שמישהו ירים יד על שוטר"**

ראה: ע' 75 ש' 29 לפרו'.

14
 15
 16
 17 נהפוך הוא, הנאשם טוען כי לערבים שנכחו במקום, הוא אמר בערבית לא להשתמש
 18 באלימות ולכוחות הבטחון אמר בעברית "אל תדחף" אל תרים ידיים" או "אל תכה"
 19 (ראה עמ' 78 ש' 16 לפרו'). הנאשם מודה כי שכב לפני הבולדוזר במרחק של כ-50-60
 20 מטרים מהצריף, הוא לא פרץ את מחסום השוטרים בגופם, אלא הלך עם ידיו בכיסים
 21 מתוך הרגל, לאחר שהאשימו אותו בעבר בתקיפה והוא מעוניין להימנע מהאשמות
 22 שווא (ראה ע' 79 ש' 23-24 לפרו'). מסיבה זו מתחילת שנות ה -2000 הוא מביא עמו
 23 צלם למקומות בהם מתרחש עימות, כדי לתעד את המקרה ולסתור את האשמות
 24 השוטרים כנגדו וכנגד פלסטינאים אחרים שהורשעו בעבר.
 25 לטענת הנאשם, השוטרים הם אלו שפעלו באלימות, והוא נכח במקום כדי למנוע
 26 אלימות כלפי תושבי הבתים, בהריסת בתים, שאינה חוקית לטענתו. הגם שאין סיכוי
 27 כי הוא וחבריו יוכלו לעצור פעילות של שופל, הוא חש צורך להביע מחאתו, ולו בעיכוב
 28 פעולת ההריסה בכמה דקות, כדי להציל את כבוד המתגוררים בבית, והוא אף צפה
 29 אפשרות שהשוטרים יגיעו להזיזו משם (ראה ע' 86 ש' 5-8 לפרו').
 30 **"הרי זה תמים מצדי להאמין שאני ועוד עשרים כמוני נעמוד נשכב מתחת לשופל**
 31 **ונעצור אותו"**. (ראה ע' 85 ש' 4 לפרו').

32 הנאשם הודה שאמר לנשים להיכנס לצריף אך לטענתו ביקש מהן לא להשתמש
 33 באלימות (ראה ע' 85 ש' 23-28 לפרו') לטענתו ברוב המפגשים בין כוחות הבטחון לבין
 34 הפלסטינים, הדבר מגיע לאלימות, שכן הערבים לא מביעים התנגדותם באופן פאסיבי,

בתי-המשפט

7

בית משפט השלום ירושלים

פ 003246/07

לפני כבוד השופטת אילתה זיסקינד

תאריך:

- 1 ולכן הנאשם צפה שגם אירוע זה יסתיים בהתקבלות המפרה את השלום ולא בהבעת
2 מחאה פאסיבית (ראה עמ' 92 שורות 26, 25 לפרו').
- 3 עד התביעה שהפך לעד הגנה, (לאחר ויתור התביעה עליו) מר ניסים מוסק, העיד כי .7
4 האירוע התרחש בתקופה בה הכין סרט על הנאשם ועקב אחריו 3 שנים בפעילותו
5 בדרום הר חברון. באירוע דנן, הנאשם אכן שכב מתחת לדחפור והשוטרים הרימוהו.
6 הוא גם רץ למבנה שעמדו להרוס, הקצין ביקש מהשוטרים להוציאו, והשוטרים רצו
7 פנימה. בכל המקרים בהם היה עם הנאשם בדרום הר חברון, הוא לא ראה אותו מעולם
8 מרים יד או תוקף שוטרים, ובד"כ הנאשם טומן ידיו בכיסים כדי להימנע מההאשמות
9 שווא בתקיפה, כמו, גם במקרה הנדון, והחיילים הם שהפעילו כלפיו אלימות.
10
- 11 עדת הגנה, גב' מאיה רוטשילד, מפיקה ובימאית של סרטים וחברה בארגון "יש דין" .8
12 הפועל בשטחים כנגד הפרות חוק נגד פלסטינאים, מכירה את הנאשם כ-3 שנים, נכחה
13 באירוע, העידה שהנאשם לא היה אלים, וכי באופיו הוא אינו אדם אלים. אולם היא לא
14 ראתה מה אירע בתוך הצריף.
15
- 16 דין
17
- 18 עבירת ההשתתפות בהתפרעות
19 אין מחלוקת שהנאשם נכח במקום. המחלוקת היא האם הביעו הוא וחבריו מחאה
20 דמוקרטית לגיטימית, פאסיבית, בגבולות המותר, ללא הטלת אימה על הציבור, ללא
21 זריקת אבנים וברזלים, ללא קללות ויריקות, וללא אלימות והתפרעות, אלא בהבעת
22 מחאה לגיטימית ללא אלימות, כפי שטוען הנאשם.
23 סעיף 152 לחוק העונשין קובע:
24
- 25 152. התפרעות
26 התקהלות אסורה, שהתחילו לבצע בה את מטרתה בהפרת השלום
27 שיש בה כדי להטיל אימה על הציבור, הרי זו התפרעות, והמשתתף
28 בהתפרעות, דינו - מאסר שנתיים.
29
- 30
- 31 מצפייה בקלטת, ניתן להיווכח כי מטרת ההתפרעויות היתה למנוע את הריסת המבנה. .10
32 הצפייה בקלטת מחזקת את עדות השוטרים, שכן, נצפו בה המתקהלים הנכנסים לתוך
33 הצריף שנועד להריסה בעידודו של הנאשם, שהתבצרו בו עד להגעת השוטרים שביקשו
34 מהם לצאת, ולאור סירובם, החלו השוטרים לפנותם תוך שימוש בכוח סביר, בחוץ
35 הנאשם נצפה מתגרה בשוטרים על התנהגותם בפינוי המבנה, ולאחר שפונה המבנה

בתי-המשפט

8

פ 003246/07

בית משפט השלום ירושלים

תאריך:

לפני כבוד השופטת אילתה זיסקינד

- 1 מהאנשים, הטרקטור התקרב למקום כדי להרסו, אך הנאשם נשכב לפני השופל ואליו
2 הצטרפו מתקהלים נוספים שנשכבו למנוע את התקדמותו וגם כאן שוב פונו האנשים
3 ששכבו ליד השופל והפריעו. לבסוף גם לאחר שהחל השופל בהריסתו, הנאשם נכנס
4 בריצה למבנה שהוחל בהריסתו תוך הפרעה ממשית לעבודות ההריסה, וסכנה לפגיעה בו.
5
6 להן נקודות ציון בקלטת ת/13
- 7 הנאשם לובש מעיל חאקי וכובע נראה ליד הפתח מוביל עם ידו הימנית נשים 15: 40: 58
8 לתוך המבנה.
9 הנאשם: קורא לעבר השוטרים פעמים רבות תתביישו לכם. לאחד מהם אמר 15: 45: 21-5
10 אתה פרענק, לאחד אמר תשמור את הדרכון הרוסי שלך למה בקרוב תצטרך
11 אותו. ולשוטר הדרוזי מולר אמר כי יהרסו את ביתו.
12 הנאשם: נראה (נסער) ואומר: הם לא יצליחו. 15: 46: 40
13 הנאשם נשכב למרגלות השופל. 15: 51: 15
14 אנשים נוספים נשכבים למרגלות כף השופל. 15: 51: 18
15 פינוי הנאשם ממרגלות השופל 15: 51: 20
16 רואים שוטרים לדברי הנאשם 15: 55: 56
17 נשמעים קולות נפץ רימוני הלם ונראה עשן 15: 57: 54
18 שוטר מוביל את הנאשם מהשופל שמתחיל לנוע, תוך כדי תנועת השופל 15: 58: 58
19 נשמעים קולות נפץ רימוני הלם ואח"כ מתבצעת ההריסה - 15: 59: 43.
20
21 שוטרים מפנים את הנאשם סמוך למבנה שנהרס. 15: 59: 44
22 הנאשם רץ לתוך המבנה ההרוס מתחנת לפחון גג שנפל, שני שוטרי מג"ב 16: 00: 11
23 רודפים אחריו לעבר המבנה ונכנסים. אחרי פסק זמן הנאשם יוצא
24 החוצה כשמאחוריו עם המשקפיים מג"בניק שדוחף אותו החוצה. ניתן
25 לזהותו כעיית מורן אברהם - 15: 42: 36. אח"כ המג"בניק מורן מוביל את
26 הנאשם לפריפריה, שם אוזקים אותו, מובילים אותו לאביר, והוא עולה לאביר.
27
28 מהקלטת ומשאר העדויות עולה כי לא מדובר בהבעת מחאה שקטה בה עמדו המתקהלים 11.
29 יחד עם הנאשם והפגינו בלבד, אלא בניסיונות חוזרים ונשנים להפרת הסדר ולמניעת
30 פעולת השוטרים. הקלטת אכן תעדה את התנהגותו ואת ההתפרעות של הנאשם
31 שכהגדרת סעיף 152 היתה בהתקהלות שמטרתה בהפרת השלום, כשהנאשם היה גורם
32 דומיננטי בהפרת השלום, הן בדחיפת האנשים בעידוד למבנה, הן בהטחת דברי תוכחה
33 בשוטרים, הן בעידוד התושבים בשכיבה ליד השופל, שכיבתו ליד השופל עם האחרים
34 ולאחר מכן התפרצותו לתוך המבנה שפונה לאחר שהטרקטור כבר החל בהריסתו.
35 הראיה לכך היא הצורך בפינוי המתקהלים מסביב, תוך שימוש בכוח סביר ורימוני הלם,
36 לצורך הרתעת ההתפרעות. ובקלטת, נצפו השוטרים מרימים בזה אחר זה מתקהלים

בתי-המשפט

9

בית משפט השלום ירושלים

פ 003246/07

תאריך:

לפני כבוד השופטת אילתה זיסקינד

1 שנשכבו והתנגדו לכך בגופם מניחים אותם בצד כדי שלא יפריעו להמשך הפעילות,
 2 ומפנים את הנאשם ומתקהלים נוספים שנשכבו לפני הטרקטור.
 3
 4 מעשי וההתנהגות של הנאשם ביטאו התפרעות של ממש שנועדה להפר את השלום. הגם
 5 שברגע מסוים הוא החזיק ידיו בכיסים, אין בכך ממש, הרי שרוב הזמן הוא נראה מניף
 6 ידיים לכיוונים שונים, צועק לעבר השוטרים בסערה ומפריע להם בדרכים שונות, בין
 7 בהכנסת האנשים למבנה, בין בשכיבה על יד השופל במפגיע. בנסיבות אלה לא מדובר
 8 בהגשמת זכות דמוקרטית לחופש הביטוי וההפגנה. על כך עמד ביהמ"ש העליון בבש"פ
 9 5934/05 מלכה נ' מדינת ישראל, פ"ד נט (2) 833 :

10 "לכל אדם בישראל חופש הביטוי וההפגנה. הוא מהווה את "
 11 ציפור נפשה" של הדמוקרטיה יש לה "מקום של כבוד בהיכל
 12 זכויות היסוד של האדם" חופש הביטוי הוא החופש של היחיד
 13 להגשים את עצמו; חופש הביטוי הוא החופש של היחיד ושל
 14 הכלל להוציא את האמת לאור בדרך של התמודדות חופשית
 15 ובלתי פוסקת בין האמת לבין השקר; חופש הביטוי הוא החופש
 16 של בני החברה להחליף ברוח סבלנית, ללא מורא ופחד ומתוך
 17 כיבוד האוטונומיה של כל יחיד ויחיד, דעות והשקפות ולשכנע זה
 18 את זה כדי לייצב את המשטר הדמוקרטי, לעגנו ולפתחו אכן, "
 19 חירות הביטוי היא תנאי מוקדם לקיומה של הדמוקרטיה
 20 ולפעולתה התקינה". חופש הביטוי הוא החופש להביע דעת "
 21 ללא מעצורים, ללא איסתניסטיות ופתוח לרווחה. עם זאת לא כל
 22 ביטוי הנופל לגדר היקפו של חופש הביטוי זוכה להגנתה של
 23 המדינה. עניין לנו באיזון (אופקי או אנכי) בין ערכים ואינטרסים
 24 מתנגשים. במסגרת איזון זה ניתן למשל להגביל את חופש
 25 הביטוי אם הפגיעה של הביטוי באינטרס הציבורי היא קשה,
 26 רצינית וחמורה, וקיימת הסתברות קרובה לוודאות כי מתן חופש
 27 לביטוי יביא לאותה פגיעה בכלל או בפרט.

ראה : עמ' 842 לפסה"ד.

28
 29
 30 על פי הראיות שלפניי, הנאשם התסיס את האנשים, התפרע והפריע לעבודת ההריסה
 31 למרות שיכול היה להביע מחאתו בלא להתפרע ולהפריע לשוטרים במלאכתם. חופש
 32 הביטוי אינו החופש לנהוג בדרך של התססה ונקיטת שורת צעדים המונועים או מפריעים
 33 למשטרה לפעול. מעשי הנאשם בשכיבה ליד השופל, ריצתו לתוך המבנה, למרות
 34 שהשוטרים מנעו זאת בגופם והמרדף אחריו, הינה התפרעות של ממש, שחרגה אך ורק
 35 מהבעת מחאה לגיטימית, כחלק מחפש הביטוי הראוי להגנת המשפט. חופש הביטוי אינו
 36 היתר להתפרעות, לא כל שכן לנקוט באלימות. הנאשם יכול היה להפגין במקום להפריע
 37 ולהתפרע, או לחלופין לפנות בדרך חוקית לביהמ"ש ולבקש את עיכוב או ביטול צו
 38 ההריסה במקום, במקום לקחת את החוק לידי, להתפרע ולהפריע לשוטרים בעבודתם
 39 תוך התססת אנשים אחרים במקום ועידודם להיכנס למבנה ולסרב לצאת. ואציין כי
 40

בתי-המשפט

10

פ 003246/07

בית משפט השלום ירושלים

תאריך:

לפני כבוד השופטת אילתה זיסקינד

- 1 מצפייה בקלטת, ניתן להתרשם בבירור כי השוטרים לא נהגו כלל באלימות כלפי הנאשם
2 וחבריו, אלא פינו אותם מהצריף או מהטרקטור תוך שימוש בכוח סביר לחלוטין,
3 וכשהתעורר קושי להשתלט על קהל המפריעים ולמנוע המשך התפרעות, הם השתמשו
4 ברימוני עשן.
- 5 גם העובדה שבקלטת שצולמה על ידי צלם של הנאשם, לא צולמו זריקות אבנים או
6 ברזלים, אינה משמיטה את הקרקע מעדויות העדים שהעידו על כך. עדות כל עדי התביעה
7 מלמדת כי נזרקו אבנים וברזלים כי הנאשם היה גורם מתסיס במקום שהלהיב את
8 המתקהלים להיכנס למבנה, לעשות מהומה רבתי שתימנע את הריסתו, ואף הזעיק
9 אנשים למקום שיסייעו בידו למנוע זאת ומהקלטת ניתן להבחין בהמולת האנשים
10 הנכנסים למבנה כשהנאשם מגבה אותם ודוחף אותם פנימה. סירובם לצאת גרם לצורך
11 בפיוניים בכח על ידי השוטרים, כשהנאשם שגרם לכניסתם היה גורם מרכזי לכך.
12
- 13 המסקנה היא מעדויות אלה ומהצפייה בקלטת היא כי היתה התפרעות רבתי במקום
14 שהנאשם היה הגורם המרכזי, הדומיננטי, והמוביל בה. כניסתו שוב ושוב למבנה באופנים
15 שונים כדי למנוע הריסתו היא חלק אינטגרלי מאותה התפרעות לרבות התפרצות למבנה
16 גם לאחר שהשוטרים חסמו בגופם את הגישה לשם (תוך שהוא הודפת ומתפרץ למחנה).
17 מלמדת על התפרעותו הדומיננטית במקום.
18
- 19 13. לאור מכלול העדויות לעניין עבירת ההתפרעות והתנהגות הנאשם ובעיקר צפיתי בקלטת
20 המתעדת את האירוע, אני מרשיעה את הנאשם בעבירת ההשתתפות בהתפרעות.
21
- 22 עבירת התקיפה
- 23 14. לאחר ששקלתי את מכלול הראיות שהובאו בפני, לא מצאתי כל סיבה שלא להאמין
24 לעדויות עדי התביעה והשוטרים שהעידו על אירוע התקיפה במבנה, לתוכו נכנס הנאשם
25 כדי למנוע את הריסתו ואחריו דלקו השוטרים כדי להוציאו. הגם שהצלם מטעם הנאשם
26 לא צילם את שהתרחש במבנה, אין בכך כדי להשמיט את הקרקע מעדויות השוטרים
27 שהעידו כיצד הנאשם תקף אותם כשהשיגוהו בתוך המבנה.
28
- 29 15. השוטרים כפיר ומורן שטחו בפני בפירוט רב, את מהלך התקיפה באופן אותנטי ומוחשי,
30 ולאחר שבחנתי את עדויותיהם היטב, תיאוריהם הותירו בי רושם אמין לאירוע אמיתי
31 אותו חוו, כל אחד באופן האותנטי המוחשי בתיאורו שלו. תיאוריהם את שהתרחש
32 מתיישבים היטב זה עם זה, וגם אם לא זהים בכל פרט, אין לי ספק שמדובר באותו

בתי המשפט

11

פ 003246/07

בית משפט השלום ירושלים

תאריך:

לפני כבוד השופטת אילתה זיסקינד

- 1 תיאור, של מהלך אירוע התקיפה של השוטרים שהתרחש, בתחילה את כפיר ואח"כ את
 2 מורן, שתואר על ידם לפרטי פרטים, ודווקא העימות המורחב עמם בחקירה הנגדית, רק
 3 המחיש יותר ויותר את האותנטיות העולה מעדויותיהם.
 4
- 5 עד התביעה מורן אברהם תיאר בעדותו כי הוא והקצין כפיר נכנסו אחרי הנאשם לתוך
 6 הצריף כדי להוציאו, הקצין כפיר נכנס ראשון ובהגיעו לנאשם, הנאשם דחפו וזרקו על
 7 הפחון. לאחר מכן כשהגיע אליו מורן, הנאשם דחף גם את מורן ונתן לו אגרוף בפנים,
 8 כפיר ניסה לתפוס את הנאשם וכשלא הצליח נחלץ מורן לעזרתו ועצר את הנאשם. אמנם
 9 מורן לא ציין בהודעתו במשטרה כי קיבל אגרוף מהנאשם והוסיף פרט זה בעדותו
 10 בביהמ"ש, אך כששאל על כך בחקירתו הנגדית, השיב שהאגרוף ניתן תוך כדי הדחיפה
 11 ותיאר את השתוללות הנאשם בדחיפותיו הרבות בידיים. אך גם אם לא ציין זאת
 12 במשטרה, והסתפק בתיאוריו כי הנאשם דחפו וזרקו, איני רואה בכך פרט כה משמעותי
 13 המשמיט את הבסיס לעדותו ולתיאור התקיפה בדחיפת והדיפת כפיר על הפח. גם פרטים
 14 נוספים שהוסיף מורן העד בעדותו בביהמ"ש, שלא הוזכרו בהודעתו, כמו שכירת הנאשם
 15 תחת הטרקטור וזריקת ברזלים מצד המתקבלים, אינם משמיטים הקרקע תחת עדותו,
 16 והם מתועדים בקלטת שצילם עד ההגנה, שם רואים במפורש את הנאשם נשכב ליד
 17 הטרקטור, ואליו הצטרפו אחרים, כדי למנוע מהטרקטור לעבוד, כך שגם עובדה זו שאינה
 18 מופיעה בעדותו הוכחה כנכונה. הגם שהסניגורית, הציגה את מורן כשקרן ביחס לשכיבת
 19 הנאשם, שכאמור התרחשה, התברר לבסוף כי מורן כן אמר זאת במשטרה, כמו גם עדותו
 20 בביהמ"ש, לפיה הנאשם אמר לאנשים אחרים לשכב, על אף שלא אמר זאת במשטרה.
 21 מורן הסביר, כי אמנם הוא לא שמע זאת, אך ראה את הנאשם מכווין אותם מרחוק.
 22 לפיכך, גם בכך אין כדי למוטט עדותו ואמינותו, ביחס לאירוע שהם פרטים הנתמכים
 23 בראיות ועדויות נוספות (גם ביחס לפרטים שאמר רק בביהמ"ש ולא אמרם במשטרה).
 24
- 25 עד התביעה כפיר מסר גרסה דומה לזו של השוטר מורן, כמו לגבי סדר כניסת כפיר ומורן
 26 לתוך הצריף, וגם הוא העיד כי הנאשם דחף אותו ואת מורן, וכאשר שניהם ניסו להוציאו
 27 מהצריף, הנאשם התנגד בכוח רב ופגע בהם בידיים עד שהם הצליחו לבסוף להוציאו.
 28 העובדה שבקלטת רואים את הנאשם בורח בריצה החוצה ורק לאחר מכן השוטרים
 29 יוצאים אחריו, אינה משמיטה את הבסיס לעדויות השוטרים, אלא סבורני כי היא דווקא
 30 תומכת בעדותם, דהיינו שהוא הדפם ונמלט מהם, הם ניסו לתפוס אותו, והוא נמלט ואכן
 31 מיד בצאתו הוא נתפס ומיד נעצר ונכבל. בחקירתו הנגדית אישר כפיר את העובדה
 32 שהנאשם נתן לו אגרוף בפנים, על אף שהדבר לא הוזכר בהודעתו במשטרה.

בתי-המשפט

12

פ 003246/07

בית משפט השלום ירושלים

תאריך:

לפני כבוד השופטת אילתה זיסקינד

18. גם לגופו של ענין בסופו של יום עדות השוטרים אמינה בעיני השוטרים עמדו על דעתם ביחס טענות שונות שהעלתה בפניהם הסניגורית והתעמתה עמם לא פעם על פני עמודים רבים בחקירתה, שהתברר בדיעבד כי לא היו כלל נכונות, כמו טענת השוטר מורן שהעיד כי הנאשם הכווין את האנשים שהתקהלו במקום לעבר הכביש כדי שישכבו וימנעו מהטרקטור לבצע עבודתו, וכדבריו: **"אותם אנשים שכבו על הכביש, זה יותר אנשים שעזרא הכווין אותם הביא אותם לנקודה"** (ראה עמ' 30 ש' 29 לפרו')... **"ואמר להם תשכבו לפני הטרקטור"** (ראה עמ' 31 ש' 1 לפרו'). הסניגורית הסתה את העד במשך דקות ארוכות תוך שהתעמתה עמו שיחזור בו מדבריו אלה, משום שלא אמר אותם במשטרה ואין להם כל ביסוס (ראה עמ' 30 ש' 31, ולאורך עמ' 31-32), כשהעד מצידו מול שטף ההאשמות הללו שהטיחה כנגדו, עומד על גירסתו כי שמע גם שמע את עזרא מכווין את האנשים ומורה להם לשכב על הכביש. הסניגורית לא איפשרה אפילו לתובע להזים טענתה זו, ולהראות כי העד אמר זאת במשטרה, ורק לאחר זמן רב של הטחת ההאשמות כי אינו דובר אמת, בשטף ותוך צעקות באולם, התברר לבסוף כי העד כן אמר זאת במשטרה ודווקא הנסיון להשחירו בטענה זו חסר כל בסיס, (ראה מעמ' 33 עד עמ' 34 ש' 20) כשהעיונות הנ"ל לא היה במקומו, והעד שעמד על דבריו, דיבר אמת ואכן אמר זאת במשטרה.
19. לפי קלטת הוידאו הנאשם אכן דירבן את שורת האנשים/נשים להיכנס למבנה שנועד להריסה, שכב לפני כף השופל - כדי למנוע מהשופל לפעול להריסת המבנה אחרי פינויו מהאנשים, אח"כ נכנס בחזרה לתוך המבנה, כמהלך נוסף שהפריע לשוטרים לבצע פריסה והם נאלצו לרדוף אחריו לתוך המבנה כדי להוציאו ולפנותו ממנו, הוא זה שיצר בשטח המולה שהפריעה לשוטרים, ולבסוף תקף בתוך המבנה את השוטרים שנכנסו להוציאו משם.
- אשר על כן, אני מרשיעה את הנאשם גם בעבירת תקיפת השוטרים.
20. לסיום אציין כי ההגנה גרמה לבזבוז זמן שיפוטי יקר ומשווע. ראשית, למרות שלא הושג הסדר טיעון בכתב לפני הדיון, הסניגורית לא היתה מוכנה וערוכה לשיבת ההוכחות, שנקבעה מראש ליום דיונים שלם כדי לסיימה באותו יום. לא זו אף זו, חקירתם הנגדית של עדי התביעה התארכה באופן מוגזם, בניסיון ההגנה למתוח ולמשוך את ישיבת ההוכחות, ללא צורך אמיתי, כדי להגיע למצב שלא יישמעו עדויות ההגנה, שלמצער התברר כי לא הוזמנו כלל, שוב ללא הצדקה ראויה.

בתי-המשפט

13

פ 003246/07

בית משפט השלום ירושלים

תאריך:

לפני כבוד השופטת אילתה זיסקינד

1 חקירתם הנגדית של עדי התביעה התמשכה בשאלות שחזרו על עצמן אין ספור פעמים,
 2 למרות שרבות מהן לא רלבנטיות כלל (ראה עמ' 58 שי 4-1 ושי 34-30 לפרוי עמ' 20) ולו
 3 בהערות ובקשות חוזרות מצד בית המשפט ליעל את הדיון, חקירה זו גם לוותה בעימותים
 4 לא ראויים עם עדי התביעה, שפעמים רבות כלל לא איפשרה להם הסניגורית להשיב (ראה
 5 עמ' 69 שי 30; עמ' 65 שי 2-5; עמ' 64 שי 27-28; ועוד ועוד עמ' 73 שי 9 לרבות החלטתי
 6 בעמ' 72).

7

8 טענת הסניגורית, כי היא סברה שיש הסדר טיעון, לא היתה כלל ראויה, כל עוד הצדדים
 9 לא הודיעו על כך לפני מועד ההוכחות וקבלו רשות מביהמ"ש שלא לזמן עדים ליום
 10 הוכחות מלא שהוקצה לכך.

11 ואדגיש כי לישיבת ההוכחות הוקצה יום דיונים שלם, אליו אף זומנה הקלטה, שבדיעבד
 12 לאור אי זימון עדי ההגנה לא היה בה צורך, וכספי ציבור ירדו לטימיון גם בשל הצורך
 13 לקבוע מועד נוסף.

14 בסופו של יום, למרות זמן יקר שירד לטמיון, רק כדי שלא תיפגע הגנת הנאשם, קבעתי
 15 בדלית ברירה ישיבה נוספת לשמיעת עדי ההגנה (שלא זומנו כאמור), וזמן דיוני יקר
 16 בוזבז כתוצאה מכל אלה, כאשר בסופו של הליך לא מצאתי למצער, ממש בטענות הנאשם
 17 בסיכומיו.

18

19 סוף דבר

20

21 21. הנאשם מורשע בעבירה של השתתפות בהתפרעות ובעבירה של תקיפת שוטר.

22

23

24 ניתנה היום, כ"ג באדר, תשס"ט (19 במרץ 2009), במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד _____

25

הנאשם וב"כ עו"ד לאה צמל.

26

אילתה זיסקינד, שופטת

27

28

קלדנית: ענת יניר

29